

Bagyin József
1961 - 1965

Bámulattal vegyes elismerés és tisztelet alakult ki bennem Boronkay György tanár úr iránt, aki a gépészeti tantárgyakat tanította. Precizitása, mely a rajztanításból rám ragadt, nagyon kellett ahhoz, hogy valamennyire használható legyek a műszaki pályán. A géptan és a gépelemek tantárgyak, az Ő emberi és tanári értékei miatt voltak megtanulhatók számomra. A műszaki érzéket, a hozzáértést más tanároknál is tapasztaltam, de tőlük nem tanultam volna meg, ebből a számomra eredendően idegen dologból, semmit. Volt körülötte egy olyan mitikus közeg, ami a 40-es években végzett munkájából származhatott. Ez a diákok között emberfeletti teljesítménynek számított. Az aszketizmus, a zárt magánélete tovább „értékesítette” számunkra őt.

Emberileg nem kerültem közel hozzá, de az életemben egy nagyon meghatározó „kályha” volt. Bebizonyította, hogy mindent meg lehet csinálni jól, még olyat is, amihez eredetileg nem is született képesség az emberben. Az akarat, a tudás és a következetesség eljuttathatja az embereket a saját teljesítőképességük maximumára.

Ilyen előzmények után, még pár percig sem dolgoztam a gépiparban. Vízépítő mérnök lettem, ami lényegesen levegősebb szakma, mint a gépészet. Ebben dolgoztam 1980-ig, s ekkor lettem tanácselnök, majd később – folyamatosan 2006-ig – polgármester.